

20-06-2026

มอร์นิ่ง มูร์ลี

โอม ซานติ

บัปตาตา

มธบัน

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน ลูกมีสมบัติที่มีค่าที่ไม่มีขีดจำกัดของเพชรพลอยแห่งความรู้
นี้ที่ไม่สูญสลาย จงให้ทานสิ่งเหล่านั้น ไม่ควรมีใครจากประตูของลูกไปด้วยมือ
เปล่า
- คำถาม:** พ่อผู้ที่เป็นหัวหน้าตาลของความสัมพันธ์ทั้งหมดได้ให้ศรัทธาใดแก่ลูกๆ ของ
ท่าน?
- คำตอบ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน จงนำโยคะของสติปัญญาของลูกออกไปจากคนอื่นๆ และ
เฝ้าแต่จดจำพ่อผู้เดียว ไม่มีสิ่งใดของโลกนี้ ไม่ควรจดจำเพื่อนฝูงหรือญาติมิตร
เพราะในเวลานี้ทุกสิ่งเป็นสาเหตุที่ทำให้เกิดความทุกข์ เพื่อที่จะกลายเป็นนาย
ของโลก ลูกต้องทำความพยายามที่จะชำระสะสางบัญญัติกรรมของ 63 ชาติเกิด
ของลูกอย่างแนบเนียน จงลืมทุกสิ่งและกลับมาปราศจากร่าง และแล้วเมื่อนั้น
บัญญัติของลูกจะได้รับการชำระสะสาง พ่อคือหัวหน้าตาลของความสัมพันธ์

โอม ซานติ บัปตาตาทถามลูกๆ ลูกกำลังนั่งอยู่ในการจดจำระลึกถึงใคร? (ของชีพบบา) ลูก
ควรพูดเสียงดังว่า: เรากำลังนั่งอยู่ในการจดจำระลึกถึงชีพบบา ลูกๆ นั่นคือลูกดวงวิญญาณ
มีสายสัมพันธ์กับชีพบบา ลูกเป็นของชีพบบาผ่านผู้นี้ เพราะชีพบบาพบลูกผ่านผู้นี้ ผู้นี้ถูก
เรียกว่าคนกลางระหว่างลูกกับพ่อ ลูกไม่มีความสัมพันธ์ใดๆกับคนกลาง เขาคือผู้ที่อยู่
ระหว่างกลางที่ลูกจะไปหาผู้เดียวนั้น บัญชีของการให้และการรับทั้งหมดควรมีอยู่กับพ่อ ไม่
ใช่กับผู้นี้ แม้กระทั่งการให้และการรับของผู้นี้ก็อยู่กับพ่อ ผู้นี้พูดกับพ่อด้วยเช่นกันว่า บาบา
ทุกสิ่งของฉันเป็นของท่าน ประการแรกลูกมีศรัทธาว่าลูกคือดวงวิญญาณ ประการที่สองลูก
ดวงวิญญาณมีศรัทธาว่าเวลานี้ลูกกำลังได้รับมรดกของลูกจากพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด
ลูกกลายเป็นผู้ช่วยของชีพบบาด้วยความคิด คำพูด และการกระทำของลูก และด้วย
ร่างกาย จิตใจ และทรัพย์สมบัติของลูก ลูกได้อุทิศทั้งหมดนั้นให้แก่ชีพบบาแล้ว ชีพบบา
ก็ให้คำแนะนำแก่ลูกว่า: ทำสิ่งนี้และทำสิ่งนั้นในลักษณะนั้นนี้ สิ่งนี้ถูกเรียกว่าศรัทธา พ่อพูด
ด้วยตนเองว่า: พ่อเข้ามาในร่างกายที่แก่ชราแล้ว ผู้ที่กำลังกลับมาบริสุทธิ์จากไม่บริสุทธิ์ด้วย
เช่นกัน ใครพูดสิ่งนี้? ชีพบบา ผู้ที่กำลังกลับมาบริสุทธิ์ด้วยเช่นกัน บัญชีของเขาก็คงอยู่
กับพ่อ ไม่มีใครมีบัญชีใดๆอยู่กับเขา ลูกเขียนจดหมายว่า “ชีพบบา c/o บราห์มา” แต่มาอย่า
เป็นเช่นนั้นที่เธอไม่ปล่อยให้ลูกจดจำบาบาอย่างสม่ำเสมอ เธอทำลายโยคะของสติปัญญา
ของลูกครั้งแล้วครั้งเล่า ทำความพยายามนี้ให้มั่นคงและลูกจะลืมสิ่งอื่นทั้งหมด ลูกจะลืมแม้
กระทั่งร่างกายของลูก ร่างกายนั้นจะคงอยู่แต่ลูกซึ่งเป็นดวงวิญญาณจะไม่ชอบสิ่งเหล่านี
นั้นทั้งหมด ลูกต้องฝึกฝนสิ่งนี้เพื่อที่จะสร้างสภาพนั้น ในเวลาสุดท้ายเราต้องไม่จดจำแม้
กระทั่งร่างกายของเรา พ่อพูดว่า พิจารณาว่าตนเองปราศจากร่างและจดจำฉัน พ่อของลูก!
พ่อปราศจากร่างอย่างสม่ำเสมอ ลูกเองก็ปราศจากร่างเช่นกัน และแล้วลูกก็เล่นบทบาทของ
ลูก เวลานี้ลูกต้องเล่นบทบาทของลูกอีกครั้ง นี่คือการพยายาม ไม่ใช่เรื่องเล็กๆที่จะกลายเป็น
เป็นนายของโลก! เพียงมนุษย์เท่านั้นที่สามารถกลายเป็นนายของโลกได้ เทพเหล่านั้นยังคง
เป็นมนุษย์ แต่พวกเขาถูกเรียกว่าเป็นมนุษย์ที่มีคุณธรรมที่สูงส่ง ลักษณะมีและนารายณ์เป็น
นายของโลกและพวกเขามีลูกๆของตัวเอง มีเพียงลูกของเขาเท่านั้นที่จะเรียกพวกเขาว่า
“แม่และพ่อ” แต่ทุกวันนี้เนื่องจากศรัทธาที่มลาย ผู้คนแม้กระทั่งร้องเพลงให้แก่ลักษณะมีและ

นารายณ์ว่า “ท่านคือแม่และพ่อ” ในความเป็นจริงนี่คือคำสรรเสริญของซีพบบา ผู้คนร้องเพลงสรรเสริญเทพว่า “ท่านเต็มไปด้วยทุกคุณธรรม” แต่ไม่มีใครรู้ว่าเหตุใดพวกเขาถึงกราบไหว้บูชาเหล่าเทพ ลูกไม่ได้ร้องเพลงสรรเสริญว่า “ท่านคือแม่และพ่อ” อีกต่อไป ไซ่ลูกรู้ว่าซีพบบาคือพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดที่ไม่มีตัวตน ลูกได้รับความสุขอย่างมากมาจากท่านเท่านั้น ลูกได้รับความทุกข์เท่านั้นจากญาติมิตรทั้งหมดของลูก ผู้เดียวนั้นคือหัวหน้าศาลที่ลูกได้รับความหวานชื่นจากทุกความสัมพันธ์ เหตุนี้เองพ่อจึงพูดว่า: ขจัดโยคะของสติปัญญาของลูกออกไปจากพ่อ ลุง ฯลฯ ของลูก และจดจำพ่อผู้เดียวอย่างสม่ำเสมอ ลูกแม้กระทั่งร้องเพลงว่า: ท่านคือผู้ขจัดความทุกข์และผู้ประทานความสุข ผู้ประทานการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์แก่ทุกคนคือผู้เดียวเท่านั้น ท่านเป็นทุกสิ่งของเรา ความทุกข์ยังคงได้รับจากพ่อทางร่าง แต่ครูไม่ได้เป็นสาเหตุที่ทำให้ใครเป็นทุกข์ โดยการศึกษากับครู ลูกก็หารายได้เพื่อเลี้ยงชีพสำหรับร่างกายของลูก มีผู้ที่สอนทักษะเฉพาะบางอย่างด้วยเช่นกัน พวกเขาทั้งหมดสอนเป็นระยะเวลาชั่วคราว แม้กระทั่งในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา พวกเขาสรรเสริญเพียงราม พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดผู้เดียวเท่านั้น พวกเขาทั้งหมดจดจำท่านผู้เดียวเท่านั้น ในความเป็นจริงแล้วความเลื่อมใสศรัทธาควรทำกับผู้เดียวเท่านั้น ท่านเท่านั้นที่ทำให้ลูกมีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชา ในตอนแรกลูกเพียงกราบไหว้บูชาซีพบบาเท่านั้น นั่นถูกเรียกว่าการกราบไหว้บูชาที่สะอาดประธาน และแล้วจากสะอาดประธาน ดวงวิญญาณก็กลับมาสะอาด ราโจและตาโม ลูกเข้าใจว่าลูกกลายเป็นผู้กราบไหว้บูชา ในตอนแรกลูกเคยกราบไหว้บูชาซีพบบาเท่านั้นและแล้ววงศาคงของลูกก็ลดลง จากสะอาดประธาน ความเลื่อมใสศรัทธาก็กลับมาสะอาด ราโจและตาโมด้วยเช่นกัน ละครทั้งหมดอยู่บนพื้นฐานของลูก ลูกมีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาและแล้วลูกก็กลายเป็นผู้กราบไหว้บูชา นี่เป็นเรื่องราวของผู้ที่ไซ่ 84 ชาติเกิดเต็ม พ่อที่นั่งนี้และบอกลูกว่าลูกไซ่ 84 ชาติเกิดอย่างไร เป็นบัญญัติของผู้ที่เป็นเทพที่มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชา ก่อน และแล้วจึงกลายเป็นผู้กราบไหว้บูชา พ่อพูดว่า: พ่อมาเพื่อสอนลูกทุกๆ วงจรและเพื่อก่อตั้งศาสนาเทพ พ่อสอนราชาโยคะแก่ลูก มีเพียงพระเจ้าผู้เดียวเท่านั้น พวกเขาพูดว่าพระเจ้าอยู่ในทุกก่อนกรวดและก่อนหินหรือว่าท่านอยู่ในทุกอณู แต่ไม่สามารถเป็นเช่นนั้นได้ การสรรเสริญของพระเจ้านั้นไม่มีที่สิ้นสุด ลูกพูดว่า: โอ บาบา วิธีการและหนทางของท่านนั้นพิเศษสุด! สิ่งนี้หมายความว่าศรัทธาที่ลูกได้รับจากท่านนั้นพิเศษสุด พ่อถูกเรียกว่าผู้ประทานการหลุดพ้นและผู้ประทานการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด สติปัญญาขึ้นไปยังเบื้องบน ท่านเท่านั้นที่ได้รับการจดจำในเวลาของความทุกข์ หากรามและสีดาอยู่ในสติปัญญาของลูกแล้ว ก็จะมีรามายณะทั้งหมดอยู่ในสติปัญญาของลูก ลูกเรียกหาพ่อผู้เดียวนั้น ลูกต้องไม่เชื่อมโยงสติปัญญาของลูกกับมนุษย์ที่มีร่างกายหรือเทพที่ละเอียดอ่อนใดๆ แต่จงเชื่อมโยงกับพ่อผู้เดียวเท่านั้น มีเพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นคือผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ในการขมุนทางจิตใดๆที่ผู้คนไป พวกเขาเพียงแต่ร้องเพลงว่า “ผู้ชำระให้บริสุทธิ์คือรามของสีดา!” อย่างไรก็ตามไม่มีความหมายสำหรับสิ่งนั้น ทั้งหมดนั้นเป็นคำสรรเสริญของหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา ทั้งหมดอยู่ในกรงขังของราวัน ผู้คนมากมายเร่รอนไปทั่วในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา ไม่มีเรื่องของการเร่รอนที่นี่ พ่อพูดว่า: สติปัญญาของลูกต้องซึมซับประเด็นเหล่านี้เป็นอย่างดีมาก ศึกษาเล่าเรียนเป็นประจำ! จะด้วยเหตุใดก็ตาม ถ้าลูกไม่สามารถไปที่ชั้นเรียนในตอนเช้าได้ ให้ไปในตอนบ่าย อย่าสร้างปัญหาให้ใคร ลูกมีเวลาทั้งวัน ไปและศึกษาในเวลาใดก็ได้ ลูกสาวเหล่านี้อยู่ในงานรับใช้ตั้งแต่เช้าจรดค่ำ สถานีงานรับใช้เปิดตลอดทั้งวัน แสดงหนทางให้แก่ใครก็ตามที่มา ก่อนอื่นบอกพวกเขาให้คิดว่าพวกเขามีพ่อสองคนได้อย่างไร พวกเขาจดจำพ่อที่อยู่เหนือโลกนี้ในเวลาของความ

ทุกซ์ เวลานี้ชีพบาบาพูดว่า: จดจำพ่อผู้เดียวอย่างสม่ำเสมอ! ความตายแค่นี้อยู่เบื้องหน้า นี่คือสงครามมหาภารตะเดียวกันนั้น แม้ว่ามหาเศรษฐีและอภิมหาเศรษฐีที่ยิ่งใหญ่จะสร้างอาคารที่ใหญ่โต แต่ก็ไม่มีสิ่งใดเหล่านั้นจะหลงเหลืออยู่ ทั้งหมดจะถูกทำลาย พวกเขาคิดว่าระยะเวลาของยุคเหล็กนั้นมีเวลาหลายแสนปี นั่นถูกเรียกว่าความมืดมิดสุดขีด เมื่อบางคนที่มีเงินมากมายถามว่าเขาสามารถสร้างอาคารได้หรือไม่ บาบาคอบว่า หากลูกมีเงิน ลูกสามารถทำได้ มิฉะนั้นแม้แต่เงินทองนั้นก็กลายเป็นฝุ่น สิ่งทั้งหมดนี้เป็นเพียงชั่วคราว เงินทั้งหมดนั้นจะสูญเปล่าไปด้วยเช่นกัน ไม่มีสิ่งใดจะหลงเหลืออยู่ ดังนั้นลูกอาจสร้างอาคารขึ้นมาและดำเนินการให้เป็นกิตะพาทชالا ให้ท่านแก่ผู้ที่ยังประดิษฐานของลูกเช่นนั้นที่ลูกทำให้พวกเขากลายเป็นนายของโลก ลูกมีสมบัติแห่งความรู้ที่มีค่ามากมาย ไม่มีใครอื่นมีมากเท่านี้ ผู้ที่มั่งคั่งที่สุดในบรรดาลูกคือผู้ที่สติปัญญาของเขาเต็มเปี่ยมไปด้วยเพชรพลอยแห่งความรู้นี้ เติม apron (ถุงผ้า) ของผู้ที่มาหาลูก ลูกมีสมบัติมากมาย เพียงแค่ติดป้ายว่า: เข้ามาข้างในแล้วเราจะแสดงให้ท่านเห็นหนทางที่จะประกาศสิทธิ์ในมรดกของความสุขแห่งสวรรค์ที่มั่นคงแก่ท่าน อย่างไรก็ตามลูกๆ ไม่ได้มีความซาบซึ้งนี้ พวกเขามีความซาบซึ้งที่นี้ แต่ทันทีที่พวกเขาจากไป พวกเขาก็ลืม จะต้องมีความสนใจในการแสดงหนทางให้แก่ผู้อื่นที่มาเพื่อที่เรือของพวกเขาจะข้ามฟากไปได้ ลูกมีความมั่งคั่งมาก ลูกสามารถให้เพชรพลอยมากมายแก่ขอทานหรือมหาเศรษฐีผู้ที่มาหาลูก บาบาคำให้ลูกซาบซึ้งที่นี้ แต่แล้วสิ่งนั้นก็กลายเป็นเข่นน้ำโซดา บาบาคเติมเต็ม apron ของลูกด้วยเพชรพลอยแห่งความรู้ที่ไม่สูญสลาย อย่างไรก็ตาม สิ่งนั้นตามลำดับกันไป ถ้าอยู่ในโชคของใครแล้ว เขาจะชิมซับสิ่งเหล่านั้นอย่างเต็มที่ บาบาคพูดว่า: พยายามอยู่ในการจดจำระลึกถึงอย่างสม่ำเสมอ อย่าคิดว่าลูกต้องไปที่ศุูนย์และแค้น้งเจียบๆตรงไหนสักแห่ง ไม่เลย เมื่อใดก็ตามที่ลูกมีเวลา ในขณะที่เดินเห็นเคลื่อนไหวไปมา ฝ่าแต่จดจำพ่อ ให้มือของลูกทำงานไปและหัวใจของลูกนั้นคือสติปัญญาของลูกเชื่อมโยงอยู่ในโยคะกับพ่อ จะมีคุณประโยชน์อย่างยิ่งสำหรับลูกจากการมีการจดจำระลึกถึงพ่อของลูก ลูกกลับมามั่งคั่งเป็นเวลา 21 ชาติเกิด พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดให้มรดกที่ไม่มีขีดจำกัดแก่ลูก บารัตเคยเป็นสวรรค์แต่เวลานี้เป็นนรก พ่อพูดว่า: เวลานี้จดจำพ่อและลูกดวงวิญญาณจะกลับมาสะโตประธาน เมื่อลูกจดจำพ่อ ความซาบซึ้งของลูกจะเพิ่มสูงขึ้น ไม่มีใครในโลกที่มั่งคั่งเท่ากับเรา หากลูกไม่จดจำพ่อ ลูกจะได้รับความมั่งคั่งได้อย่างไร? ลูกๆ ได้รับความสุขที่ไม่มีขีดจำกัดในสวรรค์ พวกเขาเขียนเรื่องเล่ามากมายในคัมภีร์ พวกเขาแม้กระทั่งร้องเพลงว่า “ราชาคือราม และปวงประชาคือผู้ที่ป็นของราม” มีประโยชน์ในความถูกต้องตามศีลธรรมจรรยา และแล้วพวกเขาก็พูดว่าสิดาของรามถูกลักพาตัวไปและรามนำทัพวานร ก่อนหน้านั้นลูกเองก็เคยศึกษาสิ่งเหล่านั้นทั้งหมดโดยไม่เข้าใจสิ่งเหล่านั้นเช่นกัน เวลานี้ลูกเข้าใจทุกสิ่งอย่างดีมาก พวกเขาได้เขียนสิ่งที่นามห้ศจรรยเช่นนั้น! พ่อพูดว่า: พ่อต้องรับการคำจุนของวัดถาดู พวกเขาได้แสดงให้เห็นบราห์มา ฤษณ และขางก้าในรูปภาพตรีมูรติ แต่พวกเขาไม่เข้าใจว่าฤษณคือใครหรือเขาอาศัยอยู่ที่ไหน พวกเขาบอกว่าวัดของฤษณเป็นวัดที่สร้างให้แก่ نارายณ์ แต่พวกเขาไม่เข้าใจความหมายของสิ่งนั้นเลย ลักษณะมีและนารายณ์ผู้ที่ปกครองในยุคทองคือรูปคู่ของฤษณ เวลานี้ลูกกำลังเปลี่ยนจากมนุษย์ไปเป็นเทพ บอกใครก็ตามที่มาว่า: เราคือบราห์มากุมารและกุมารี และดังนั้นประชานิดาบราห์มาจึงเป็นพ่อของเราทั้งหมด ประชานิดาบราห์มามีปวงประชามากมาย คุณต้องเคยได้ยินชื่อของท่าน พระเจ้าได้สร้างบราห์มินผ่านบราห์มา พ่อต้องให้มรดกแก่ลูกๆอย่างแน่นอน พ่อทำให้ลูกๆกลายเป็นนายของโลก ลูกๆกำลังได้รับมรดกของลูกจากชีพบาบา คนหนึ่งคือพ่อทางโลก และอีกหนึ่งคือพ่อจากเหนือโลกนี้ เวลานี้ลูกได้พบพ่อทางจิต(ที่ละเอียดอ่อน)นี้แล้ว ท่านคือพ่อคำเพชร ท่านไม่รู้อะไรมาก่อน มีการกล่าวถึง

ท่านว่า: พ่อเข้ามาในเขาในตอนสุดท้ายของชาติเกิดสุดท้ายจากหลายต่อหลายชาติเกิดของเขา ระบบของการเข้าสู่การเกษียณและอยู่เหนือเสียงนั้นมีอยู่ในบารัต หลังจากอายุ 60 ปี พวกเขาจะไปหาครู พ่อเข้ามาในฝันและพูดว่า: เวลานี้ลูกต้องกลับบ้าน ทุกคนต้องการการหลุดพ้น แต่ไม่มีใครรู้จักการหลุดพ้น ไม่มีใครสามารถหลอมรวมเข้าไปในธาตุบราห์มาได้ วงจรโลกยังคงหมุนต่อไป ทุกคนต้องเล่นบทบาทของเขาและเธอเอง มีการกล่าวว่าประวัติศาสตร์และภูมิศาสตร์ของโลกช้ารอย ละครนี้ถูกกำหนดไว้แล้วเป็นนิตยภัตวันตร ลูกต้องเล่นบทบาท 84 ชาติเกิดของลูก นี่คือการร่ายรำของความรู้ และแล้วผู้คนเหล่านั้นก็แสดงให้เห็นกลอง (ของขางก้า) ขางก้าผู้อาศัยอยู่ในอาณาเขตที่ละเอียดอ่อนจะตีกลองได้อย่างไร? พ่อได้อธิบายแล้วว่าลูกเป็นเหมือนลิง ดังนั้นท่านจึงนำกองทัพของลูกผู้เป็นลิงทั้งหลาย บาบากำลังตีกลองแห่งความรู้นี้เบื้องหน้าลูก ท่านให้ความรู้แก่ลูก เวลานี้ท่านกำลังเปลี่ยนรูปลักษณะของลูกและนิสัยของลูก ลูกได้กลับมาเกลียดด้วยการนั่งบนกองไฟของต้นหาราคะ เวลานี้บาบาทำให้ลูกนั่งบนกองไฟของความรู้และกำลังเปลี่ยนรูปลักษณะของลูกและนิสัยของลูกและทำให้ลูกสวยงามจากน่าเกลียด บาบาทำให้ลูกซาบซึ้งอย่างมากที่นี่ ดังนั้นเหตุใดความซาบซึ้งนั้นจึงหายไป? อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสเดกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจ่าระลึกถึง:

1. ซึมซับสมบัติของความรู้ที่ไม่มีขีดจำกัดที่พ่อให้แก่ลูกและทำให้ตัวลูกเองมั่งคั่ง ให้ทานสมบัตินั้นแก่ทุกคนด้วยเช่นกัน เติมเต็ม apron ของใครก็ตามที่มาหาลูก

2. ด้วยการจดจ่าระลึกถึงพ่อเท่านั้นที่จะมีคุณประโยชน์ ดังนั้นในขณะที่เดินเห็นเคลื่อนไหวไปมา จงอยู่ในการจดจ่าระลึกถึงพ่อมากเท่าที่เป็นไปได้ สัมผัสประสบการณ์ของความหวานชื่นในทุกความสัมพันธ์กับพ่อเพียงผู้เดียว

พร: ขอให้ลูกจบสิ้นการพรั่นบนของการมีความคิดที่ไร้ประโยชน์ของลูก ด้วยรักษาการไม่ว่างเว้นอย่างสม่ำเสมอและดังนั้นกลับมาอยู่เหนือบ่วงกรรมอย่างสมบูรณ์

พายุของความคิดที่ไร้ประโยชน์กลายเป็นอุปสรรคต่อการกลับมาอยู่เหนือบ่วงกรรมอย่างสมบูรณ์ของลูก เพื่อที่จะจบสิ้นการพรั่นบนของความคิดที่ไร้ประโยชน์นี้ รักษาจิตใจของลูกให้ไม่ว่างในทุกขณะ เรียนรู้ศิลปะของการจัดระเบียบเวลาของลูก สร้างโปรแกรมที่ลูกจะรักษาจิตใจของลูกให้ไม่ว่างตลอดทั้งวัน รักษาจิตใจของลูกให้ไม่ว่างในสี่สิ่งทุกวัน 1. การพบปะ(สนทนาจากใจถึงใจ) 2. การพูด(การทำงานรับใช้). 3. ดุดขับอยู่ในความรัก 4. การมีความรักที่ลึกซึ้ง ด้วยการทำสิ่งนี้ เวลาของลูกจะถูกใช้ไปในหนทางที่มีค่าและการพรั่นบนในสิ่งที่ไร้ประโยชน์จะจบสิ้น

คติพจน์: ผู้ที่คิดว่าความสำเร็จเป็นสิทธิ์โดยกำเนิดจากพระเจ้าของพวกเขาจะสามารถอยู่อย่างมีความสุขได้อย่างสม่ำเสมอ

*** โอม ชานติ ***

สัญญาณที่ละเอียดอ่อน: คงอยู่อย่างสดชื่นแจ่มใส มีธรรมชาติที่ง่ายตาย และอดทนอย่างสม่ำเสมอ

เพื่อที่จะมีความง่ายตายและความเรียบง่าย ใส่ใจต่อหนึ่งสิ่งอย่างแนบแน่น คือ สภาพของลูก ต้องไม่ขึ้นอยู่กับการยกย่อง ลูกๆบางคนมีความต้องการมากกว่าสำหรับผลของการกระทำของพวกเขา และดังนั้นเมื่อพวกเขาไม่ได้รับการยกย่อง สภาพของพวกเขาจะขึ้นลง เมื่อพวกเขาถูกตำหนิ พวกเขาก็กลายเป็นเหมือนเด็กกำพร้า พวกเขาสูญเสียสภาพของพวกเขาและลืมแม้กระทั่งนายผู้ที่พวกเขาเป็นของ ดังนั้นอย่าได้ให้สภาพของลูกขึ้นอยู่กับการยกย่อง